

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Pénteken, Május' 25-dikén, 1832.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Máj. 9-kén költ Kir. végzése által a' Magyar Királyi Törvénytáblánál Mgs. Gróf Teleky Jó'sef és Mgs. Báró Bedekovich Lajos Urak hivatalbeli előmozdittatások által megüresült Kir. Tábla Bárói két hivatalra Mgs. ifj. Gróf Nádasdy Leopold Urat Ts. K. Kamarást, Komárom Vgye örökös Fő Ispányát és a' dunántúli Kerületi Törvénytábla Bíróját, és Mgs. Báró Vay Miklós Ts. K. Kamarás Urat, Borsod Vgye Fő Ispányi Administrátorát kegyelmesen kinevezni.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Máj. 9-kén költ Kir. végzése által Mgs és Fő Tisztelendő Németh György Urat, Esztergomi Kánonokot és itt Bétsben a' Ns Pazmaneumi Collegiumnak Rectorát, valamint Mgs és Fő Tiszt. Lanovics Jó'sef Urat is Egri Kánonokot és az ottani Seminarium Rectorát a' Magyar Kir. Törvénytáblához Praelatusokká kegyelmesen kinevezni.

Ő Ts. K. Felsége méltóztatott Máj. 14-kén költ Kir. végzése által Mgs Földváry Ferentz Urat, Heves Vgye első Al-Ispányát, Mgs Gyurtsányi Gábor Urat, Nográd Vgye első Al-Ispányát, és Mgs Sombory Imre Urat, Bihar Vgye első Al-Ispányát a' Magyar

Kir. Tábla Bírójává kegyelmesen kinevezni.

N a g y B r i t a n n i a.

A' Felső Háznak Máj. 7-ki nevezetes Üléséről a' Londoni Ujságok ezt írják: A' ház estveli hét órakor öszvejön. A' Reformbill mellett és ellen beadott nagyszámú kérő levelek felolvastatnak. Gróf Grey elő áll és így szól: Uraim! a' billnek pontonként való megvizsgálására kell sietnünk. Az első Clausulát az alsó ház ezen szavakkal fogadta el: „hogy az A lajstromban elszámolt 56 mezővárosok, a' jelen parlament végződése után, többé a' Parlamentbe Képviseleket ne küldjenek.“ Minthogy némeltyek azon Lordok közül, kik a' választási juss elvevését megengedik, abban a' vélekedésben vannak, hogy a' Mezővárosok számát csak azután kell meghatározni, mikor az A lajstrom megvi'sgáltatott: én azt javaslom, hogy a' Clausulában kitett számot hagyjuk el 's a' tikkely szavai ezek legyenek: „Az A lajstromban elszámolt minden mezővárosok megszűnnek a' Parlamentbe követet küldeni.“ Ellenben Lord Lyndhurst a' következő javallatot ajánlá: hogy a' két első Clausuláról

való tanácskozást, melly Clausulák a Választási juss elvevéséről szóllanak, egészen halaszszuk el, mindaddig, míg olyan Clausulákban nem egyezünk meg, mellyek a választási juss-adását foglalják magokban. Mert az olyan választási jussok száma, mellyeket némely mezővárosoktól el kell vennünk, nem egyéb, mint következése azon választási jussok számának, mellyeket más kerületekben és városokban most akarunk megalapítani. A második felolvasás alkalmával megesmertük ugyan principiumát a választási jussok elvevésének és adásának, kiterjedését egyiknek sem. — És éppen ez a kiterjedés az, a mellyet én 's az én barátim akarunk megvitatni. — Ezen javallat ellen a Lordkantzellarius nagyon kikelt, a melly nevezetesen a választási juss elvevése alaptételeit ismét egészen kétségbe hozza és az által a billt legelső principiumától igyekszik megfosztani. A ki azt állítja, hogy a választási juss, annak csak elvevése által lehet valakinek adni, ne felejtkezzenek el az Irlandia egyesítése-actáiról, mellyek által ezen Országnek 500 képviselői közül, az a juss 200-tól vétett el a nélkül, hogy annak más kezébe való adása valakinek csak eszében is jutott volna. Hasonló dolog történt ez előtt egy pár esztendővel a Katolikusok emancipatiója alkalmával, midőn jussoktól 200,000 irlandia Választók estek el. A jelen esetben először is ez a kérdés adja magát elő: „hogy azon elaljasodott mezővárosoknak, mellyek a megvesztegetésnek minden pillantatban ki vagynak tétetve, lehetnek e' még ezután is Képviselei“? és azután jön ez: „hogy az a juss, melly amazoktól elvétetik, olyan városoknak vagy megyéknek adódjék e' által, mellyek ez idő szerént virágzó és gazdag állapot-

ban helyhezsettettek? — Ezután az a felekezet fejté ki gondolatit, melly a Ministerium és az Oppositio közt *) lévő közép helyet foglalja el, és a mellynek nevében Gróf Harrowby magát a Lord Lyndhurst javallatja mellett nyilatkoztatá ki. Ez a voks a Ministeriummal egyenes ellenkezésben lévő Fél (Tory Oppositio) javára igen sokat tett. A Lyndhurst vélekedéséhez állottak Wellington, Bexley, Newcastle, Ellenborough, Winchilsea, és a mérséklett nem-liberálisok másik Fő Orátora Wharcliffe. — Gróf Grey, Lyndhurstnak a fen nevezett javallatja ellen igen hosszú beszédet tartott, mellyet ezen szavakkal rekeszte be: „nagyon megtsalatkoznak a nemes Lordok, ha azt gondolják, hogy a bill, ezen javallat elfogadása után, szerentsés véget érhet. A javallatot feltevő nemes Gróf tulajdon maga tevé ezt a nyilatkoztatást: hogy csak azt fogadják el, majd tudja osztán, mitsoda úton kellessék tovább menni. Én Uraim! nagyon félek azon következésektől, mellyek abból származnak, ha a Lordok háza magát, a nép sürgetős kívánságának és szükségének ellene szegezi. A megírt javallatban soha meg nem egyezni eltökélt szándékom.“ — Ezután következett a vok-

*) Az Anglus parlament házaiban különösen pedig a Felsőben ez idő szerént a következő három fő felekezet van: 1-ör a Ministerium, (mellyet liberalis félnek nevezünk) 2 szor az úgy nevezett Torie Fél. Ez amazzal egyenes ellenkezésben van. A 3-dik a mérséklett Torie, melly a két első közt úgy van, hogy inkább az utolsóhoz közelít. A bill dolgában ez az utolsó győzött.

solás, mellynek kimenetelét már megírtuk.

A' Felső ház Máj. 9-ki Ülése kezdetén hallván Lord Carnarvon, Gróf Greynek 's társainak a' Ministeriumból azért lett kilépéseket, hogy a' Király azt a' tőlök kerültjavallatot, melly a' bill épségben való megmaradását bátorságban helyhezette volna, el nem fogadta, nem győz eléggé tsudálkozni, miképpen tehettek a' Ministerek, olly hijában való okért, ollyan nagy és váratlan lépést. Egyéberánt Uraim! — mond a' beszélő — ám tselekedjenek úgy a' Ministerek, a' mint jónak látják, mi azt az okot, melly őket a' múlt Hétfőn hivataljokról való lemondásra indította, semminek, 's javallatjokat pedig a' leggyalázatosabbnak tartjuk mind azok között, mellyekkel valamelly alattvaló az ő Fejedelme füleit mérszelte valaha fárasztani. Tudjuk, hogy a' Király, a' ki a' konstitúcióval egyező alapokon épült újításnak eleinte barátja volt és azt óhajtotta, gondolkozásának megváltoztatásában, mellyre néki a' Ministerek adtak alkalmatosságot, miért tselekedett úgy, mint egy Braun chweigi házból származott fejedelemhez illett, melly által az a' tisztelet és szeretet a' mivel ő eránta alattvalói eddig viseltettek, ezennel nagyra nevedett. De Lord Urak! azért, hogy a' Ministerek a' billt oda hagyták, úgy gondolom, hogy a' Ház annak betse megvitatását nem fogja félbeszakasztani. Ehez képest javallatom ez: hogy az arról való tanátskozásokat a' reánk jövő Hétfőn folytassuk. Gróf Grey visszonoza: Én az éppen most beszélt nemes Grófnak, tüzes, személyes sértésekkel tele levő, 's éppen nem parlamentomba való beszédjéhez már annyira hozzászoktam, hogy rendetlen megtámadása bennem legkissebb változást sem tsinál.

A' honnan én most nem a' magam mentiségére beszélek, mert az én characterem ollyan oldaláról esmeretes, hogy az, az efféle vádak miatt legkevesebbet sem szenved. A' nemes Gróf gyalázatosnak és tsúfősnek nevezte azt a' tanátsot, mellyet én Fejedelmeknek adék. Ezt a' tanátsot én tsak abban a' végpillanatban adtam, midőn engem kötelelőleg arra parantsolólag kényszerített. Én ugyan, ha felszóllittatom, akármikor kész vagyok tselekedetemről a' Felsőház előtt számolni, — hanem mondják meg Uraságtok, valyon nem kell e' nekem az efféle vádakát előre esmernem? Hogy, a' miket a' nemes Gróf állít, — a' mi tselekedeteink okai, hijában valók és tsupa formalitások vólnának, — az nem igaz. — A' bill főtzélja a' vólt, hogy minekutánna Képviselői systémánktól, annak beteg részét elváiasztja, a' nagy városoknak akkor adjon választási jusst. Az a' javallat, melly a' múlt Hétfőn tétetett, a' billnek azon alapját forgatta fel, mellyre az építve vólt. Azt is mondá a' nemes és tudós Lord beszédje folytatásában, hogy a' Bill az igazgatószék bátorságát kotzkáztatja és a' Constitútiót semmivé teszi. De kik voltak a' javallat pártfogói? Felelet. Tsak azok, kik általjában minden újításnak megesküdt ellenségei vóltak. Kik közzül némelylek még azt is reménylettek, hogy ezen javallatnak elfogadása által, nem lesznek kéntelenek, némelylek mezővárosokat választási jussoktól megfosztani. Nem valódi, hanem tsak árnyék vagy hijában való Minister lennék én akkor, ha megengedném, hogy a' bill, a' mit annak ellenségei akartak, kezeim közzül kivétessek, tsonkává vagy semmivé tétessek. Nem hiszem, hogy Uraságtok mindnyájan, még magok a' reformbill ellenségei is meg ne vólnának győzöttetve

a' felől, hogy az én tselekedeteimet egyedül Fejedelmem, Hazám és személyes betsületem eránt tartozott kötelességem érzése vezérelte. A' nép előtt tselekedeteimért én felelek, és magamat az ellenem teendő vádak alól mindenkor tudom menteni. A' felől pedig semmit sem kételkedem, hogy ezen szerentsétlen tzivakodásokból, mellyek ez idő szerént köztünk véghez mennek, még utoljára egy széles kiterjedésű, hathatós és jóltevő újító rendszabás származik, — egy olyan rendszabás, melly az Országnak eleget tesz, 's a' népnek a' Status institutioihoz való ragaszkodását meg fogja újítani. De én egy olyan rendszabásnak vezére nem lehetek, mellyben engem minden nap változtatásokkal unszol egy olyan sokaság, mellynek négy ötöd része minden újításnak ellensége. Én a' nemes Grófnak helytelen, ok nélkül való és igazságtalan megtámadását talán feleletre sem méltóztattam volna, ha Űraságtokat 's a' Közönséget tselekedeteim indító okairól nem kívántam volna felvilágosítani.

Az alsó háznak 9-dik és 10-ik Májusi üléseiben ugyan azon dolgokról volt szó, tsak hogy a' miről első nap pusztá említés tétélett, az a' második nap vitetett véghez. Így minekutánna Máj. 9 kén Lord Althorp a' Ministerium kilépését megjelentette és a' Skotziai reformbill másodszi felolvasásának elhalasztását javasolta volna: Lord Ebrington ígéretet tett a' felől, hogy ő hólnap a' Királyhoz tejendő Felírás eránt fog javallatot adni. A' mit Máj. 10-kén a' nevezett Lord valójában fel is tett ezen szavakkal: „Hogy Ő Felségének egy felírásban egész alázatossággal kell elébe terjeszteni azt a' nagy tájzalmat, mellyet a' ház attól fogva érez, miólta értésére adódott, hogy az Ő Felsége Cabinetjában változás

esett, 's azon Ministerek, kikben a' ház mindenkor tántoríthatatlan bizodalmat helyhezette, magok hivatalokat letették. Hogy ez a' Ház, Ő Felségének az Üléseket megnyitó Királyi beszédében foglalt ajánlásával egyezőleg, a' nép Képviseleése újítására nézve olyan billt készített és terjesztett a' Felsőház elébe, mellyben, a' mint a' ház hiszi, a' korona fő jussai, a' parlament két házainak tekintete, és a' népnek jussai 's szabadsága illendő bátorságban vagynak helyhezette. Hogy az Alsóház midőn kötelessége szerént bizonyossá teszi Ő Felségét a' felől, hogy a' nép mondhatatlan részvétellel és gondal szemléli azon rendszabás előmenetelét, ugyan akkor azt sem titkolhatja el, hogy a' legnagyobb megelégedetlenséget fogja vonni magaga után az a' lépés, melly a' billt megtsonkitja, vagy pedig azt erejéből kivetkezteti. A' honnan a' Ház az Ő Felsége személye 's Thronusa eránt való szíves és forró érzéstől meghatva alázatosan kéri Ő Felségét, hogy olyan személyeket tegyen Ministerekké, kik a' reformbillt, rajta semmit sem változtatva úgy legyenek készek keresztül vinni, a' mint az ezen a' házon által ment.“ Ezután Baring azt kérdezte, hogy miben állott az a' tanáts, mellyet a' Ministerek Ő Felségének adtak, és a' mellynek visszavetése okozta a' Ministerek lemondását, — mert az a' felől forgó sok féle hírek közzül sem ő, sem mások nem tudhatják, mit hidjenek? Erre egy kevés ideig tartó tsendesség után Lord Althorp így felelt: Azon Érdemes tisztitársunk, ki beszédét éppen most végezte, azt állítja ugyan: hogy ő előtte egészen esmeretlenek azok az okok, mellyek minket hivatalunkról való lemondásra indítottak, és hogy az ő fejében azon ta-

náts tulajdonsága, mellyet mi a' Királynak adtunk, egyáltalában nem férhet, 's azonban beszédjéből nyilván kijön, hogy ő azon okokat éppen úgy esmeri mint más egyéb tagjai ennek a' háznak. Úgy van, tegnap estve ezen a' helyen tett tudósításom szerint, nem is lehet a' többé senki előtt esmeretlen. Azt mondom vala az estve, hogy azon tanátslásra, mellyet a' Királynak adtunk, az arról való meggyőződés indította bennünket, hogy a' Reformbillt keresztül vinni lehetetlen. Ennél fogva kértük Ő Felségét, hogy helyheztesse miket olyan állapotba, mellyben a' billnek, a' felső házon leendő keresztül vivésére szükséges lépéseket tehetünk. Ez hát a' tegnap estveli nyilatkozatásom. Minthogy pedig az én nemes barátomnak e' nem elég, tehát bővebb nyilatkozatást teszek és azt mondom: hogy tanáts adásunk, mellyet a' Királynal közleni kötelességünknek esmerünk, ebben állott: hogy tétessenek új Pairek, még pedig olly számmal, melly a' billnek a' Parlament másik házán fogantatosan való keresztül vivésére szükséges. Kötelességünk nem engedte, hogy a' dolgon fordító más eszközhöz nyúljunk, azon kívül, hogy vagy ezt a' tanátsot vagy elbotsáttatásunkat fogadja el Ő Felsége, — mellyértis minket senki sem rágalmazhat. Azt veték némelyek szememre, hogy én ezen állítással a' Királyt kissebbítem meg. De a' mi felette hibás vélekedés. Nékem csak kötelességem telyesítése, más valakit gyalázni pedig sem tzélok, sem szándékom nem volt. Itt közönségesen mondom, hogy miolta Ministeri hivatalunkat visszük, mindenkor úgy viseltetett erántunk Ő Felsége, hogy azért Ő eránta a' legnagyobb háládatossággal nem viseltetnünk lehetetlen. — A' honnan igen rosszúl jönne ki, ha tőlünk Ő

Felségére legkissebb gyalázat is hárulna. Ha mi ezt tennénk, vagy valami ollyas dologban részesülnénk; a' legnagyobb háládatlanság vétkével méltán vádoltatnánk. Szerettem volna, ha az én nemes barátom (Lord Ebrington) a' jelen javallatot, nem tette volna, de a' mellett annak az ellenkező oldalon ülő érdemes Urnak, merem azt mondani, hogy az én nemes barátom javallatjának nem tzélja a' Királyt arra kényszeríteni, hogy az minket a' Ministeriumba ismét be vegyen, hanem a' mint azt minden ember intézte volna az, hogy az által a' Reformbillnek lenne jó kimenetele. Az említett javallat tehát a' Királyt nekünk hivatalunkba való visszavevésére éppen nem kényszeríti. Mert ha meggondoljuk, a' másik házban történt dolgokat, nem lehetetlen, hogy Ő Felsége ollyan Ministeriumot formálhat, melly képes lenne a' billt úgy vinniki, a' mint mi azt feltettük, (Tetszés és nevetés). A' javallat mellett és ellen tartott beszédek között ezen kívül e' különösen még a' Peelé és a' Macauléy é helybehagyást nyertek. Ezen estve Hunt Ur beszélvén utóljára, a' többek közt azt mondá: hogy egy érdemes tagnak ezen állítása: ha a' Reformbill tsak ugyan keresztül megy, az egy lemondott Ministerium által eshetik meg⁶⁶ ötöt a' kutyáról és jászolról írt mesére emlékezteti. Minthogy a' kutya maga a' szénát nem ehette, legalább arról gondoskodott, hogy abból az Ökör se ehessék: úgy van a' liberale Ministerium is, a' melly a' Reform billt keresztül nem vihetvén, az ezen örömben való részesülést másnak sem akarja oda engedni. — Ezután a' dolog voksolásra került, a' nevezett javallat mellett 80-nál több voksok lévén, az örömek között elfogadódott.

A' Ministerium választásáról szinte minden minutumban különböző bizonytalan hírek forognak, a' Sun nevű újság hiteles kútfőből merítve állítja: hogy első Minister ismét Gróf Grey lett.

Május 4-kén a' Londoni Conferentzia ismét új Protocollumot adott ki. Ebben a' Hatalmasságok Követei azt nyilatkoztatják, hogy minekutánna a' helybehagyások mind kitseréltettek, egyéb nints hátra, hanem, hogy a' Belga és Hollandus Király közt még fenn lévő nehézségek igazittassanak el. Ez esik a' két Királyoknak költsönös egyezése által a' Conferentzia felvigyázása alatt, — melly elébbeni alaptetelei mellett maradván azon igyekszik, hogy a' Nov. 15-ki Tractatus a' két Ország különválásának, a' Belgium függetlenségének, Neutralitásának és határa's birtoka állapotjának soha nem változó alapja legyen; és hogy a' Hollandia's Belgium közt való háború semmi féle szín alatt meg ne újittassék. Melly utolsó dolognak végre hajtására a' Conferentzia minden töle kitelhető módot elővesz.

P á p a B i r t o k a.

A' Diario di Roma Maj. 12-kén jelentí: A' Frantziák Királyának neve napja, a' Frantzia nemzeti templomban az idén is pompásan meginnepeltetett. A' nevezett templomban tartott nagy misén jelen voltak, a' Szentszéknél lévő Királyi frantzia Követ Gróf Saint Aulaire, a' Követséghez tartozó minden személyekkel, Ö Eminentziája Cardinalis-Statustitoknok Bernetti; az egész Diplomatziai kar. — Saint Aulaire délben a' fenn nevezett Uraknak's azokon kívül több előkelő, Római és

idegen embereknek nagy ebédet adott. Estve a' Követ palotája kivólt világosítva.

B e l g a O r s z á g.

Midőn a' külső Minister a' Követek Kamarájának Máj. 12 ki ülését a' legújabb diplomatziai végzésekről tudósítván, az Orosz Ratificatiót, 's az 58 Protocollum foglalátját fel olvasná így szólott: A' Kormányshék, a' Tractatus végrehajtásáról szóló tanátskozáshoz addig nem kezd, míg a' hollandusok Belga Országból mind egy lábíg ki nem takarodnak, hanem tsak törvényes pótlásokat enged meg, vagy pedig egyességbe tőihez fogja magát tartani. Továbbá kijelenté, hogy a' Thorn fogságba való vetését minden hatalmasságok rossz neven vették, — hogy a' Német Szövetség, annak kiadását nem kívánta, — és hogy Hollandia, ezt a' letartoztatást, a' Tornaco bandájából való személyek fogságba vettetéseikért való költsönnek nyilatkoztatta. —

O r o s z O r s z á g.

A' Tsászár egy Lubesinski nevű 80 esztendő Kálisi lakosnak, a' fejér Sasrendje pántlikájával egy emlék pénzt és 500 lengyel forint évi fizetést rendelt, azért, hogy a' két fíjait, kik közül a' lengyel seregben az első 17, a' másik pedig 11 esztendeig már katonáskodott, de ismét haza szabadult, azon gondolattal, hogy ezek alkalmasabbak lesznek a' haza óltalmazására, mint a' gazdálkodásra, — a' miben különben is kevés módjok lett volna, — a' Revolútió kiütése alkalmával a' lengyel sereghez botsátott. Orosz felszólítás következésében, az Orosz sereg közzé adta.

A' tudományok Császári Akademiájának Elölülője, titkos tanácsos és Senator Uwaroff, hivatalának megtartásával, a' közönséges tanítás Ministérének Tisztitársává neveztetett.

A' Császár, valóságos titkos tanácsos Engel Urnak, azon hűsége jutalmául, mellyel az, az ideig volt Kormányosok Elölülői hivatalát folytatta, a' Sz. Wladimir első keresztjét ajándékozta.

M a g y a r O r s z á g.

P e s t e n Máj. 12-kén meghalálozott tüdő sorvadásban T. T. Imre János Úr, Egri É. Megye Áldozó Papja, Philos. és Theol. Doctora, a' Pesti Kir. Egyetemen 1822-től fogva Philosophia Professora, és a' Magyar Tudós Társaságnak, a' Philos. karban első rendes tagja. Született Nagy Fügeden Heves Vgyében. A' boldogultat nagy tudományáért 's azzal egyesített szeretetreméltó erköltsi szerény tulajdonságiért a' Pesti Kir. Egyetemnek mint hasznos Tanítót, a' hazai Tudósoknak pedig első rangú díszei közé mint Írórt méltán lehetett számlálni. Eltemettetésének érdeimeihez illő halotti szertartásán, melly Máj. 13 kán tartatott, a' két fővárosnak sok ezer lakosai kísérték ki az Egyetembeli tanuló Ifjúsággal együtt hideg tetemeit a' sírig.

E' folyó hónap 9-kén Eperies Városában Báró Ötvös Ignácz Ő Excellentiája elől ülése alatt Sáros Vármegyében építő szék tartatott, mellyben Megye Tisztviselői választattak, e' szerint:

Al Ispány Péch-Újfalusy Péchy Imre. 2-dik Cserneli Desseöffy Jósef. Fő-Jegyző Sárosi Sárosy Tamás. Al-

Jegyző Roskoványi Roskoványi Gábor. Második Al-Jegyző Ádámföldi Bornemisza Sándor. Fő Ügyész Vinkler András. Al-Ügyvéd Berzeviczi Berzeviczy Emanuel. Fő adó szedő Péchújfalusi Péchy Beniamin. Számvevő Desseöffy Kristóf. Levél Tárnok Vilecz János. Útak Fő Ügyelője Desseöffy Lajos. Rendes Orvosok Kern, és Barcs. Föld-Mérő Pázás Jósef.

Sirokai Járásban: Fő Szolgabíró Berthóti Berthóty András. Al-Szolgabíró Hedri Hedry Péter. Esküttek, Munkácsy, Berthoty.

Az alsó Tarcsai Járásban, Fő Szolgabíró: Sárosi Sárosy Imre. Al-Szolgabíró, Mérkei Piller László. Esküdtek, Stankay, Fözy Ignácz.

A' felső Tarcsai Járásban: Fő Szolgabíró, Péch-Ujfalusi Péchy András. Al-Szolgabíró, Tahvány Tahy Albert. Esküdtek, Berzeviczy Otto, Roskoványi Boldizsár.

A' Tapolyi Járásban: Fő Szolgabíró, Semsei Semsey Pál. Al-Szolgabíró Fejérváry Pál. Esküdtek: Tivadár Sándor, Körtvélyesy János.

Szekesői Járásban: Fő Szolgabíró, Raszlavicz Raszlavicz Jósef. Al-Szolgabíró Péchújfalusy Péchy Ambrus. Esküdtek: Bényey, Semsy.

Makoviczi Járásban: Fő Szolgabíró, Kapyvári Kapy István. Al-Szolgabíró Szalay Sándor. Esküdtek: Táhy László, Iglódy György.

Hajdúk Hadnagya Hedry László.

T u d o m á n y o s D o l g o k.

Füskúti Landerer' könyvnyomtató intézetében Hatvani útszában Nro 448. már megjelent a'

M U L A T T A T Ó

szép literaturai gyűjtemény' első kötetje, melly a' „Remek Lövés“ és „Fekete Napok“ című Elbeszéléseket foglalja magába.

Ezen olvasó könyvtárból Mulattató cím alatt a' külföldi szép Literatúra' legjelesebb, válogatottabb, 's tsinál fordított románjaiból, elbeszéléseiből, játékszíni darabjaiból, anekdotáiból, 's a' t. évenként XII. kötet jelen meg, mellyekben minden nemű, rendű, korú és helyezhető Olvasó édes táplálatot találhat lelkének a' szép Literaturában.

Egy egy évi XII. kötetét, mellynek mindenike legalább 6—8 ívnyi leendő, 4 pengő forintra határozta a' Kiadó Intézet. Azonban elfogadtatik az előfizetés egyes kötetre is 24 pengő krral, ha az elébbi kötet' általvetelével a' következő kötetre szinte előre lefizettetik a' 24 p. kr.

Ki tíz példányra fizet előre, a' tizenegyediket ráadásul kapja.

Pesten Aprilis' 13-dik napján 1852.

Landerer' könyvnyomtató intézete.

NÉMET GRAMMATIKA,

ahozvaló Gyakorlásokkal,
Német Olvasókönyvel és Szókönyvel együtt.

A' Németül Tanuló

Magyar Ifjúság számára
készítette

M á r t o n J ó ' s e f,

A' Bétsi Universitásban a' Magyar Nyelvnek és Literaturának Profeszszora.

Tizedik Kiadás.

Bétsben 1852. Pichler Könyváros betűivel és költségével, Plankengasse Nr 1061.

Ezen 10 dik Kiadásban egyesítettett az elébbi Kiadásnak 3 folyamata; kihagyódván a' 2-dik és 3-dik Kötetből némely nem annyira szükséges értekezések. Ennél fogva a' könyv oltsóbb lett. Az ára 1 for. pengőben. Számosabb nyomtatványokra Pichler Könyváros, ki a' könyvet tulajdon költségén adta ki, illendő pro Centót szokott adni, azért, hogy abból a' vitetés költsége kitelvén, ez mint oskolai könyv akárhol is drágábban ne adassék mint itt Bétsben.

H i r d e t é s.

Sáros Vármegyének Sebes nevű Uradalmában Jun. 15-kétől kezdve mindennap vásárolható valóságos úgy nevezett Electural-hágó kosok találatnak gyapjastól, a' szerént, a' mint azokat Bartels Fer. Úr rendsorba szedte. — A' venni kívánók jelenthetik magokat írásban vagy szóval Gróf Haller Ferentz Úr Tisztartói tisztségénél.

A' Pénz folyamat Május' 24-dikén,
közép árr:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 87 5/8

Az 1820-béli sorsosok: — —

Az 1821-béli hasonlók: — —

Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: 48 for. keltek, mind Conv.

A' Bank-Aktziák keltek 1143 for. ton Conv. Pénzben.

(Fé l á r k u s „SOKFÉLE“ Toldalékkal.)

Szerkésztető és Kiadó M á r t o n J ó ' s e f, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Hayku] Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)